

กรุงเทพมหานคร

ที่ รบ ๐๖๐๒/ ๐๔๕๙

กระทรวงแรงงาน
ถนนมิตรไมตรี
ติดต่อ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบคุณอัตราและระยะเวลาในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามร่างกฎหมาย
การได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือของนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี
 ๒. หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๓/๘๔๖๔ ลงวันที่ ๒๖
มีนาคม ๒๕๖๓
 ๓. ร่างกฎหมายการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ.
 ๔. รายละเอียดข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องเสนอพร้อมกับการขออนุมัติต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๗ ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้วยกระทรวงแรงงาน ขอเสนอเรื่อง ขอบคุณอัตราและระยะเวลาในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามร่างกฎหมายการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ. มาเพื่อคณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๔(๕) รวมทั้งเป็นการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน การปรับปรุงกฎระเบียบที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ) กำกับบริหารราชการกระทรวงแรงงาน ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ คณะกรรมการรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๓ มีมติอนุมัติหลักการร่างกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ พ.ศ. และร่างกฎหมายการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ ตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน โดยให้แก้ไขในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ในอัตราอยละห้าสิบของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัยที่นายจ้างรับรอง หรือนายจ้างไม่ให้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการได้ปกติ ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และกรณีหน่วยงานภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการเพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่ไม่ได้รับค่าจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ในอัตราอยละห้าสิบของค่าจ้างรายวันตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจการตามคำสั่ง ทั้งนี้ไม่เกินหกสิบวัน และดำเนินการต่อไปได้ โดยให้กระทรวงแรงงานไปพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานด้วยเหตุสุดวิสัย การสร้างการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ที่ผู้ประกันตนจะได้รับ รวมทั้งดำเนินการวางแผนดำเนินการทางการเงินของกองทุนประกันสังคม ตามความเห็นของสำนักงบประมาณ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๑.๒ ในการประชุมหารือแนวทางการช่วยเหลือประชาชนจากผลกระทบการระบาดของโรคโควิด ๑๙ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๓ เวลา ๐๙.๓๐ น. กระทรวงแรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้หารือร่วมกัน ในประเด็นการช่วยเหลือประชาชนจากผลกระทบการระบาดของโรคโควิด ๑๙ กรณีร่างกฎหมายงบประมาณได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ. และมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๓๓ ที่ส่งเงินสมทบไม่ครบตามเงื่อนไขในอันที่จะก่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย และได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด ๑๙ โดยได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาล (กระทรวงการคลัง) คนละ ๕,๐๐๐ บาท เป็นเวลา ๓ เดือน ร่างกฎหมายงบประมาณได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ. ที่กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๙/๑ ควรมีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานในอัตราร้อยละ ๖๒ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน เพื่อให้ผู้ประกันตนที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดโควิด ๑๙ มีเงินเพื่อใช้จ่ายไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท ในการดำรงชีพระหว่างที่ไม่สามารถไปทำงานได้หรือกรณีที่นายจ้างไม่ให้ลูกจ้างทำงาน ซึ่งที่ประชุมเห็นควรปรับแก้ร่างกฎหมายที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการไปแล้วและขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

กระทรวงแรงงานขอทบทวนอัตราและระยะเวลาการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามร่างกฎหมายงบประมาณการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ. ดังนี้

(๑) ร่างข้อ ๓ วรรคหนึ่ง จาก "...มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่ผู้ประกันตนไม่ได้ทำงานเนื่องจากเหตุสุดวิสัยที่นายจ้างรับรอง หรือนายจ้างไม่ให้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ แต่ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน" เป็น "...มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานในอัตราร้อยละหกสิบสองของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่ผู้ประกันตนไม่ได้ทำงานเนื่องจากเหตุสุดวิสัยที่นายจ้างรับรอง หรือนายจ้างไม่ให้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ แต่ทั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวัน"

(๒) ร่างข้อ ๓ วรรคหนึ่ง จาก "...ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจกรรมตามคำสั่ง แต่ทั้งนี้ไม่เกินหกสิบวัน" เป็น "...ในอัตราร้อยละหกสิบสองของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจกรรมตามคำสั่ง แต่ทั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวัน"

ทั้งนี้ เพื่อช่วยเหลือให้ผู้ประกันตนที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดโควิด ๑๙ ได้รับการบรรเทาความเดือดร้อนโดยได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานเพิ่มขึ้น เพื่อใช้จ่ายในการดำรงชีพระหว่างที่ไม่สามารถไปทำงานได้ หรือกรณีที่นายจ้างไม่ให้ผู้ประกันตนทำงานเนื่องจากเหตุสุดวิสัย หรือกรณีหน่วยงานภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการ

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เพื่อให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัยในอัตราที่เพิ่มขึ้น ในช่วงระยะเวลาที่รัฐบาลประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๔

๔. สาระสำคัญหรือข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ขอขอบคุณอัตราและระยะเวลาการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตาม
ร่างกฎกระทรวงการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ. ดังนี้

(๑) ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง จาก “ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๙/๑ มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่ผู้ประกันตนไม่ได้ทำงานเนื่องจากเหตุสุดวิสัยที่นายจ้างรับรองหรือนายจ้างไม่ให้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ แต่ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน” เป็น “ให้ลูกจ้างซึงเป็นผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๙/๑ มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานในอัตราร้อยละหกสิบสองของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่ผู้ประกันตนไม่ได้ทำงานเนื่องจากเหตุสุดวิสัยที่นายจ้างรับรอง หรือนายจ้างไม่ให้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ แต่ทั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวัน”

(๒) ข้อ ๓ วรรคสอง “ในกรณีหน่วยงานภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการเพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่ไม่ได้รับค่าจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๙/๑ ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจกรรมตามคำสั่ง เดททั้งนี้ไม่เกินหกสิบวัน” เป็น “ในกรณีหน่วยงานภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการ เพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่ไม่ได้รับค่าจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๙/๑ ในอัตราร้อยละหกสิบสองของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจกรรมตามคำสั่ง เดททั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวัน”

๔. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงแรงงานพิจารณาแล้ว เห็นควรเสนอขอทบทวนอัตราและระยะเวลาการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามร่างกฎหมายกระทรวงการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ. ดังนี้

๕.๓ ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง จาก “ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๙/๑ มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่ผู้ประกันตนไม่ได้ทำงานเนื่องจากเหตุสุดวิสัยที่นายจ้างรับรองหรือนายจ้างไม่ให้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ แต่ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน” เป็น “ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๙/๑ มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานในอัตราร้อยละหกสิบสองของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่ผู้ประกันตนไม่ได้ทำงานเนื่องจากเหตุสุดวิสัยที่นายจ้างรับรอง หรือนายจ้างไม่ให้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ แต่ทั้งนี้ไม่เกินห้าสิบวัน”

๔.๒ ข้อ ๓ วรรคสอง “ในกรณีหน่วยงานภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการเพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่ไม่ได้รับค่าจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทำงานตามมาตรา ๗๙/๑ ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจการตามคำสั่ง แต่ทั้งนี้ไม่เกินหกสิบวัน” เป็น “ในกรณีหน่วยงาน

ภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการ เพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่ไม่ได้รับค่าจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๙/๑ ในอัตรา ร้อยละหกสิบสองของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจกรรมตามคำสั่งแต่ทั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวัน”

เพื่อให้คณารัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำทราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณารัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(หมื่นราชวงศ์จัตุรงค์ โสนกุล)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

สำนักงานประกันสังคม
กองกฎหมาย
โทรศัพท์ ๐ ๒๘๕๖ ๒๖๕๗ - ๙
โทรสาร ๐ ๒๕๒๕ ๑๙๙๗
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ lawyercenter.sso@gmail.com